

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา*

The Development Of Computer Assisted Instruction In Thai Literature, The Topic Of Khun
Chang Khun Phaen : Khun Chang Dedicate The Petition For Mathayomsuksa 6

เกรียงศักดิ์ รอดเล็ก**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาไทย เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและ 3) เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนกรับใหญ่วงศ์กุลกิจ พิทยาคม จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายใช้เวลาในการทดลอง 4 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุน ช้างถวายฎีกา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนและ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น ของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าสถิติที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา มีค่า เท่ากับ 80.00/83.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

Abstract

The purposes of this research were : 1) to develop a computer assisted instruction on “Khun chang Khun phaen : Khun chang dedicate the petition” for Mathayomsuksa 6 students ;

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้าง ถวายฎีกา โดยมี ผศ. ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์ เป็นที่ปรึกษาหลัก รศ. บาหยัน อิมสำราญ และ ผศ. ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ เป็นที่ ปรึกษาร่วม

** นักศึกษานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร e-mail address. kreangsak.rodlek@gmail.com

2) to compare the students' learning achievement before and after using the computer assisted instruction and 3) to study the students' attitudes toward the CAI lesson. The samples are 30 Mathayomsuksa 6 students of Kubyaiwongkusonkitpittayakom school, as the result of the simple random sampling. The research demonstrating 4 hours.

The instrument used for gathering data were comprised of : 1) CAI lessons on “Khun chang Khun phaen : Khun chang dedicate the petition” for Kubyaiwongkusonkitpittayakom 6 students ; 2) an achievement test, used as a pretest and posttest and 3) a questionnaire on the students' opinions towards the CAI lessons The collected data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent, and content analysis.

The results revealed that:

1) The efficient of the CAI lessons on “Khun chang Khun phaen : Khun chang dedicate the petition” was 80.00/83.33 which met analysis the hypothetical criterion of 80/80.

2) The students' achievement after using the CAI lesson was higher than before using the CAI lesson at the level of .01.

3) The students' had the attitude toward the CAI program at the high level mean equal 4.30 and standard deviation equal 0.77

บทนำ

วรรณคดีเป็นศิลปะประเภทหนึ่งเกิดจากจินตนาการของมนุษย์ ดังนั้นจึงมีลักษณะแตกต่างกับวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือศาสตร์แขนงอื่นๆซึ่งเป็นการศึกษาความเป็นมาของโลก ของธรรมชาติ ของสิ่งที่มีอยู่เพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจและนำมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้นวรรณคดีเป็นเรื่องของจินตนาการ อารมณ์ และความคิดที่ผู้แต่งมุ่งจะให้ความบันเทิง ความรู้ ประสบการณ์และแง่คิดต่างๆ ดังนั้นวรรณคดีจึงเป็นอาหารทางใจ และมุ่งที่จะช่วยยกระดับสติปัญญาและจิตใจ มิใช่เพื่อประโยชน์ทางวัตถุดังเช่น ศาสตร์อื่นๆ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดวรรณคดีและวรรณกรรมไว้เป็นหนึ่งในห้าสาระของภาษาไทย ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาและวรรณคดีและวรรณกรรม ในส่วนของวรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐานที่ 5.1 ระบุว่าให้เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง อย่างไรก็ตามการที่ครูจะสอนวรรณคดีและวรรณกรรมให้บรรลุตามมาตรฐานที่ 5.1 นั้นยังมีปัญหาทั้งที่มาจากตัวผู้สอนและผู้เรียน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ(2550 : 75-78) ได้กล่าวถึงปัญหาทางด้านการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสรุปได้ดังนี้

ประการแรก ครูส่วนใหญ่ยังคงจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดตัวเองเป็นสำคัญ ใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับที่น้อยมาก รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่เน้นในด้านความรู้ความจำ ทั้งนี้สาเหตุเกิดจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในการนำรูปแบบการสอนและเทคนิคการสอนแบบใหม่ๆที่มีความหลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตและใช้สื่อ รวมทั้งขาดความรู้ความเข้าใจ ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ประการที่สอง ผู้เรียนมักเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจในการเรียนภาษาไทย ผู้เรียนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย รวมทั้งผู้เรียนขาดความตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย แม้สาระวรรณคดีและวรรณกรรมจะมีความสำคัญดังที่กล่าวมาแล้วแต่จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 และ 2554 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประเทศนั้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แสดงให้เห็นว่าคะแนนวิชาภาษาไทยนั้นผู้ที่ทำคะแนนได้ต่ำสุด มีคะแนนศูนย์คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศไม่ถึงร้อยละ 50 และผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 และ 2554 พบว่า มาตรฐาน ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ นักเรียนทำคะแนนในมาตรฐานนี้ได้ไม่ถึงจำนวนครึ่งหนึ่งของข้อสอบจำนวน 18 ข้อ ของมาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม

จากประสบการณ์การสอนวรรณคดีของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน เพราะคิดว่าวรรณคดีเป็นเรื่องที่เข้าใจยากและซับซ้อน และเมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนกรับใหญ่ อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี คือ นางสาวปัญจวรรณ ตั้งวิรุฬ นางสาวนุชจิรา ต๊ะสุข และ นายศิริวัฒน์ ตรีรัตน์ โดยถามถึงสาเหตุของการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม พบว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการดังนี้ ประการแรกนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์วรรณคดีเพราะคำศัพท์เป็นคำโบราณจึงเข้าใจยาก ประการที่สอง นักเรียนเห็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่องน่าเบื่อและมีเนื้อหาเฉพาะตัวทำให้การสอนวรรณคดีไม่ประสบความสำเร็จ ประการที่สาม ผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านจึงเป็นสาเหตุทำให้การสอนวรรณคดีขาดประสิทธิภาพและล้าสมัย ประการสุดท้าย ขาดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและน่าสนใจ

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดให้วรรณคดีมรดกมีหลายเรื่อง คือ ได้แก่ สามก๊ก ตอน กวนอูไปรับราชการกับโจโฉ กาพย์เห่เรือ สามัคคีเภทคำฉันท์ ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ และเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา (กระทรวงศึกษาธิการ 2548 : บทนำ) โรงเรียนกรับใหญ่ อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ได้กำหนดให้นาวรรณคดี เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา มาสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะเป็นวรรณคดีที่สะท้อนภาพสังคมวิถีการดำเนินชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งถือว่าเป็นวรรณคดีที่มีอิทธิพลต่อคนที่มีวิถีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้อย่างไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาแนวทางในการสอนวรรณคดีให้ประสบผลสำเร็จโดยมีสมมุติฐานว่าการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยสื่อที่ทันสมัยและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและเน้นการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาชีวิตและสังคม สื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มีความน่าสนใจคือการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยปัจจุบันบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นสามารถที่จะดึงดูดใจผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนและสนุกสนานไปกับการเรียนตามแนวคิดในการเรียนรู้ในปัจจุบัน ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก (ถนอมพร เลาหจรัสแสง 2541 : 12)

จากผลการวิจัยที่นักศึกษาได้ให้ความสนใจศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ผลการวิจัยตรงกันคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งมีผลสรุป ดังนี้

พิมณิชา พรหมมานต (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ มีค่าเท่ากับ $80.33/83.67$ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15

ปารณีย์ โชติมันเศรษฐ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาไทย เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอนอุตรกรูทวิป สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ผลการวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $88.67 / 94.50$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ $80/80$

สมศักดิ์ อัมพรวิสุทธิโสภา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

มาลาตรี วรรณอุต (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสิ้นสุดลงสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ และเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนสามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ทุกคน โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.9 ผู้ที่ทำคะแนนสูงสุดและต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 90 และ 53.33 ตามลำดับ พบว่านักเรียนสนใจการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนค่อนข้างมาก

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นสื่อที่สามารถช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ได้ อีกทั้งผู้วิจัยเห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เป็นวรรณคดียังมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นการแก้ปัญหาลักษณะการเรียนรู้ต่ำและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้เปลี่ยนทัศนคติในการเรียนวรรณคดีให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $80/80$
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Designs) ซึ่งดำเนินการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 86 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) การจับสลากเลือกห้อง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา และ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

การทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสาหาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามรูปแบบดังนี้

ขั้นก่อนการทดลองสอน เตรียมสถานที่ และเครื่องมือในการทดลอง สถานที่คือ ห้องคอมพิวเตอร์ โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม โดยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อใช้สถานที่ในการทดลอง กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pretest) จำนวน 30 ข้อ จากนั้นตรวจและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน อธิบายวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นตอนการทดลอง กลุ่มทดลองศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 รวม 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง

ขั้นระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอบระหว่างเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจบบทเรียนเป็นข้อสอบแบบอัตนัย

ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับการทดสอบก่อนเรียน (pretest) แต่นำมาสลับข้อกัน นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มทดลอง นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนขุนช้างถวายฎีกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยดำเนินการโดยตรวจและประเมินคะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าสถิติที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยหาค่า ร้อยละของคะแนน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สารการเรียนรู้ภาษาไทย เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 20 ข้อ หลังจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากนั้นนำค่าระดับที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา มีค่าเท่ากับ 80.00/83.33 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เสาธงเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 80/80 ผลปรากฏว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพ 80.00/83.33 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ หมายความว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เสาธงเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และทำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 83.33 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน คือ ได้มีการศึกษาและมีการวิเคราะห์เนื้อหาของบทเรียน ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในด้านเนื้อหาและด้านสื่อและมีการทดลองตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามแนวคิดด้านการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของวรชिर อินทรอุดม (2539:41-42) คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพิจารณาความถูกต้องทางด้านของเนื้อหา ด้านโปรแกรมตามที่ได้ออกแบบไว้ จากนั้นนำข้อบกพร่องที่พบและข้อเสนอแนะจากผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุงบทเรียนและโปรแกรม แล้วนำบทเรียนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้เพื่อดูปฏิกิริยาของนักเรียนกับบทเรียน ความก้าวหน้าของลำดับขั้นตอนในการเรียนดูจำนวนในการตอบผิด และการบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติปรับปรุงแก้ไขบทเรียนแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำการประเมิน โดยใช้แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ด้านการออกแบบการสอน และการจัดกิจกรรมการเกี่ยวกับนักเรียน จากนั้นนำบทเรียนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2554 : 162 – 163) ที่มีการหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก และกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 291) ที่กล่าวว่าประสิทธิภาพของสื่อเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความเข้าใจควรใช้เกณฑ์ 90 / 90 และสำหรับเนื้อหาที่เป็นวิชาทักษะใช้เกณฑ์ 80 / 80

การที่จะกล่าวว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมานั้นใช้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพหรือไม่ จำเป็นต้องมีการประเมินเพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพบทเรียนนั้นๆ การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งที่รับประกันว่าสื่อนั้นมีคุณภาพจริง

1.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวคิดด้านคุณลักษณะ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกานเย่ (Gagne'1974:351) ประกอบด้วย

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสาธงเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกานั้นผู้วิจัยทำเป็นโครงร่าง บอกวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนทราบประเด็นสำคัญของการเรียน ผู้เรียนจะสามารถมองเห็นเค้าโครงเรื่องที่เรียนและช่วยให้ผู้เรียน ผสมผสานระหว่างแนวคิดย่อยกับแนวคิดหลักได้นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์

ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ยังได้บอกจุดประสงค์ในการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ทั้งเรื่อง รวมทั้งในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยในบทเรียนแบ่งเป็นสัปดาห์ ในแต่ละหน่วยได้บอกถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนไว้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อนผู้วิจัยจึงประเมินความรู้เดิม ก่อนที่จะรับความรู้ใหม่ด้วยการมีคำถามย่อยก่อนเรียนในเรื่องต่างๆ ผู้วิจัยใช้ตัวละครเด็กผมจุกที่สร้างขึ้นพูดคุยกับผู้เรียนโดยใช้คำถามว่าทราบหรือไม่ว่า เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน มีความเป็นมาอย่างไร และนำเสนอเนื้อหาซึ่งเป็นความรู้เดิม โดยการเล่าเรื่องเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจในบทเรียนที่กำลังจะเรียนต่อไป

อนึ่งการเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับคำพูดประกอบเนื้อหาที่สั้นแต่ได้ใจความเข้าใจง่ายเป็น สิ่งสำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในงานวิจัยนี้ได้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยใช้ภาพประกอบ เช่น การเล่าเรื่องเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา มีการใช้เสียงบรรยาย เมื่อบรรยายถึงเรื่องใดจะมีภาพในตอนนั้นๆ ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังนำเสนอด้วยรูปแบบของเสียง เมื่อเนื้อหากล่าวถึงเสภา ก็ใช้เสียงการขับเสภาที่บันทึกมาเสนอไว้อย่างไพเราะ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ในบทเรียนนี้จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสนใจเป็นอย่างมาก

ทั้งนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ยังมีการกระตุ้นการตอบสนองและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยตัวละครเด็กผมจุกที่เป็นตัวดำเนินเนื้อหาตลอดทั้งเรื่องนั้นเป็นผู้ใช้คำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้ เช่น ถามว่าน้องๆ ทราบหรือไม่ว่าตอนต่อไปจะเป็นอย่างไร ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมคิดร่วมกิจกรรมและตอบคำถาม จึงทำให้ผู้เรียนจดจำได้ดีกว่าให้ผู้เรียนอ่านหรือคัดลอกข้อความเพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ คือในการทำแบบทดสอบแต่ละข้อ ถ้านักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องจะมีเสียงบอกว่าถูกต้อง แต่เมื่อนักเรียนตอบผิดจะมีเสียงตอบว่า ผิดครับ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนทำให้นักเรียนทราบว่าตัวเองนั้นจะต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนใด

ประการสุดท้าย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา มีการทดสอบความรู้สามขั้น คือ การทดสอบก่อนเรียน การทดสอบระหว่างเรียน และการทดสอบหลังเรียน เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ว่าก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนประเมินผลตนเองได้ว่ามีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อน เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

2.1 การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเมื่อนักเรียน ได้เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีการปฏิบัติตามขั้นตอน สามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสนใจสามารถเป็นผู้ควบคุมบทเรียน และลำดับขั้นตอนการเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมรรย (2523:65-82) ได้เสนอไว้ว่าครูภาษาไทยจะต้องคำนึง

ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual difference) อยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัดความสามารถและความสนใจในทางภาษาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ เพศ วัย สติปัญญา สภาพร่างกาย สิ่งแวดล้อม ครอบครัว และชุมชน ความแตกต่างเหล่านี้ ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความสามารถของนักเรียนเสียก่อนเพื่อดูว่านักเรียนคนใดมีความสามารถเป็นอย่างไร เพื่อจะได้จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน

2.2 การใช้สื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ช่วยสร้างแรงจูงใจของผู้เรียน การนำเสนอเนื้อหาในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกาผู้วิจัยได้ใช้วิธีในการนำเสนอที่หลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แผนภูมิเสียงเพลง เสียงบรรยายประกอบ และเทคนิคการใช้เสียงประกอบต่างๆ รวมถึงการแสดงของตัวละครที่น่าติดตาม เป็นตัวกระตุ้นบทเรียนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเข้าใจ อีกทั้งยังทำให้เกิดการจดจำตัวละครในการเรียนภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับความ คิดเห็นของสอดคล้องกับความคิดเห็น งานวิจัยของสุวิมล เขี้ยวแก้ว(2542:2) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ส่วนใหญ่จะได้รับการออกแบบ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองตามความพร้อมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นหลัก จึงมีลักษณะการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล ในแต่ละบทเรียนจะมีตัวอักษรภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว รวมทั้งเสียงประกอบด้วย ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการติดตามบทเรียน อย่างมีขั้นตอน ปารณีย์ โชติมันเศรษฐ์ (2551 : บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชา ภาษาไทย เรื่องไตรภูมิพระร่วง ตอนอุตรกฐทวีป สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2533 : 53) ที่กล่าวว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีการแบ่งเนื้อหาเป็นตอนๆ ประกอบคำถามเพื่อทวนความจำของนักเรียนมีทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ทำให้นักเรียนสนุกไปกับการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเฉลี่ยต่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, S.D.=0.77) ทั้งนี้เกิดจากเหตุผลดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้ โดยรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) และจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกาสรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมาก บทเรียนมีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ คำแนะนำในการใช้บทเรียนเข้าใจง่าย ที่สำคัญผู้เรียนสามารถย้อนกลับเพื่อทบทวนเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภา (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับมากที่สุด

ในส่วนของคำถามปลายเปิด นักเรียนเห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสร้างความสนใจด้วยการดำเนินเรื่องโดยสร้างตัวละครเด็กผมจุกให้เป็นผู้บรรยายเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยใช้ลักษณะการเล่าเรื่องผ่านตัวละคร ตัวละครมีการโต้ตอบกับผู้เรียน โดยการใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองทำให้บทเรียน

น่าสนใจ ในด้านเสียงมีการใช้เสียงการขับเสภาที่มีความไพเราะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในการเรียน บทเรียนและยังใช้เส้นและสีเน้นใจความที่สำคัญในเนื้อหา เช่น การใช้เส้นและสีโยงสัมพันธ์ในแผนผังคำประพันธ์ ประเภทกลอนเสภา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรมีลักษณะมีลัดมีเดีย โดยเฉพาะการใช้ภาพเคลื่อนไหวเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน
2. สามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อประสมประกอบการสอนอภิปรายและอาจมีกิจกรรมอื่นๆ เสริม เช่น การค้นคว้าในห้องสมุด ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กรกานต์ อรรถวรวุฒิ. “การอ่านเพื่อจับใจความ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- กระทรวงศึกษาธิการ. วรรณคดีวิจิตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. “การพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเครือข่าย” มหาสารคาม : ภาคเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- พินิจชา พรหมมานิต. “ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2553.
- วชิระ อินทร์อุดม. “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน : ทฤษฎีหลักและการออกแบบ.” เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539.
- สุจิต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.